

U 9/2017 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi riskeihin varautumisesta sähköalalla ja direktiivin 2005/89/EY kumoamisesta

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle komission 30 päivänä marraskuuta 2016 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi riskeihin varautumisesta sähköalalla ja sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun direktiivin 2005/89/EY kumoamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2017

Elinkeinoministeri Mika Lintilä

Neuvotteleva virkamies Markku Kinnunen

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ

MUISTIO
17.1.2017

EU/2016/1735

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI RISKEIHIN VARAUTUMISESTA SÄHKÖALALLA; KOM(2016) 862 LOPULLINEN

1 Ehdotuksen tavoite ja tausta

Komissio antoi 30 päivänä marraskuuta asetusehdotuksen sähkösektorin riskeihin varautumisesta osana ns. puhtaan energian talvipakettia.

Asetusehdotus asettaa säännöt jäsenvaltioiden yhteistyölle, jota tehdään sähkön kriisitilanteiden estämiseksi, niihin varautumiseksi ja niistä selviytymiseksi. Yhteistyötä tehdään solidaarisuuden ja avoimuuden hengessä ja ottaen täysin huomioon kilpailullisten sähkön sisämarkkinoiden vaatimukset. Asetuksen tavoite on varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot yhteistyötä tekien ottavat käyttöön tarkoituksenmukaiset keinot sähkökriisitilanteiden estämiseksi, niihin varautumiseksi ja niistä selviytymiseksi.

Sähkön kriisitilanteella tarkoitetaan joko ilmeistä tai jo toteutunutta suurimittakaavaista sähköpulaa tai tilannetta, jossa sähkön toimitus loppukuluttajille on estynyt. Tällä hetkellä jäsenvaltioilla on hyvin erilaisia käytäntöjä kriisitilanteiden estämiseksi, niihin varautumiseksi ja niistä selviytymiseksi. Kansalliset säännöt ja käytännöt keskittyvät lähinnä kansalliseen kontekstiin, jättäen rajaylittävät vaikutukset huomioimatta. Ottaen huomioon, että sähköjärjestelmät ovat integroituneet on sähkön kriisitilanteilla usein myös valtakunnan rajat ylittäviä vaikutuksia.

Nykytilanne on seurausta sääntelyn puutteesta. Nykyinen EU:n lainsäädäntökehikko (sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annettu direktiivi 2005/89/EY ja sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annettu direktiivi 2009/72/EY) asettaa vain yleisiä tavoitteita toimitusvarmuudelle jättäen toteutuksen jäsenvaltioiden harkittavaksi. Nykyinen lainsäädäntö ei enää vastaa tämän päivän yhteen liittyneiden markkinoiden todellisuutta missä useita jäsenvaltioita koskettavan kriisin todennäköisyys on kasvussa.

Asetus määrittelee, mitä jäsenmaiden tulee tehdä estääkseen ja selviytyäkseen kriisitilanteista ja millä tavoin niiden pitää tehdä yhteistyötä näissä asioissa. Asetus tarjoaa yhteiset menetelmät riskien arviointiin tuoden enemmän vertailtavuutta ja läpinäkyvyyttä varautumisvaiheeseen ja kriisinaikaiseen toimintaan. Lisäksi asetusta varmistaa, että myös kriisin aikana sähköä toimitetaan sinne, missä sitä eniten tarvitaan. Asetus tarjoaa kehykset nykyistä systemaattisemmalle toimitusvarmuuden seurannalle Sähkökoordinaatioryhmän kautta ja varmistaa, että myös kriisitilanteissa etusija annetaan markkinalähtöisille toimille ja että markkinat voivat toimia mahdollisimman pitkään.

Asetus kumoaa ja korvaa sähkön toimitusvarmuusdirektiivin (2005/89/EY), jossa oli laajoja tavoitteita jäsenvaltioille toimitusvarmuudesta, mutta jolla kuitenkin oli vain vähän toiminnallista arvoa. Lisäksi Asetusehdotuksella kumotaan sähkön kolmannen sisämarkkinapakettin toimitusvarmuuteen liittyviä lausekkeita, erityisesti artikla 4 (jossa vaaditaan jäsenvaltioita

seuraamaan toimitusvarmuutta kansallisten raporttien kautta) ja artikla 42 (joka sallii jäsenvaltioiden ottaa käyttöön varmuustoimia äkillisessä sähkösektorin kriisitilanteessa).

2 Oikeusperusta suhde toissijaisuusperiaatteeseen

Asetusluonnoksessa tavoitteena on turvata hyvin toimivat energiamarkkinat ja siinä asetetaan säännöt jäsenvaltioiden yhteistyölle jota tehdään sähkön kriisitilanteiden estämiseksi, niihin varautumiseksi ja niistä selviytymiseksi. Siksi asetuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) Artikla 194 (nk. energia-artikla). Ehdotus käsitellään SEUT 294 artiklan mukaisessa tavallisessa lainsäätämismenettelyssä, ja neuvoston hyväksymisestä päätetään määräenemmistöllä.

EU tasoisten toimien tarve sähkön toimitusvarmuuden turvaamiseksi on perusteltua, koska kansalliset lähestymistavat johtavat osaoptimoituihin toimenpiteisiin ja tekevät sähkökriisien vaikutuksista entistä akuutempia. Jäsenvaltioiden välinen koordinaatio voi tarjota laajemman keinovalikoiman sähkökriisien hoitamiseen.

Valtioneuvosto pitää asetusehdotuksen oikeusperustaa asianmukaisena. Samoin valtioneuvosto katsoo ehdotuksen täyttävän toissijaisuusperiaatteen vaatimukset.

3 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Asetus sisältää säädökset liittyen sähkön toimitusvarmuuden riskien arviointiin, varautumissuunnitelmien (risk-preparedness plan) tekemiseen siltä varalta, että riskit toteutuvat, sähkökriisitilanteiden hallintaan sekä tapahtuneen kriisitilanteen jälkikäteiseen arviointiin sekä erilliseen seurantaan.

Riskien arviointi

Jokaisen jäsenvaltion tulee nimittää kansallinen toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa asetuksessa määrättävien tehtävien suorittamisesta. Eri maiden toimivaltaisten viranomaisten tulee tehdä yhteistyötä asetuksen tarkoituksen toteuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden tulee tehdä yhteistyötä ENTSO-E:n (Euroopan sähkön kantaverkkoyhtiöiden verkosto) ja alueellisten toimintakeskusten kanssa sähkön toimitukseen liittyvien riskien arvioimiseksi. ENTSO-E:n tulee antaa kaksi kuukautta asetuksen voimaantulon jälkeen ACER:lle (eurooppalaisten energiaregulaattoreiden yhteistyövirasto) ehdotus metodologiasta, jonka avulla tunnistetaan alueellisella tasolla tärkeimmät sähkökriisiskenaariot. ENTSO-E:n tulee myös konsultoida toimijoita (mm. teollisuus, kuluttajaorganisaatiot, sähköverkkoyhtiöt ym.) ennen ehdotuksen antamista.

Kahden kuukauden aikana metodologiaehdotuksen saamisesta ACER:n tulee joko hyväksyä metodologiaehdotus tai muuttaa sitä ja julkaista se omilla verkkosivuillaan. ENTSO-E:n tulee päivittää ja kehittää metodologiaa säännöllisesti ja ACER ja komissio voivat myös pyytää päivitystä ja sen jälkeen ENTSO-E:n tulee kuuden kuukauden sisällä tehdä päivitys ja antaa se ACER:lle. Tämän jälkeen alkaa jälleen kahden kuukauden jakso, jonka aikana ACER:n tulee joko hyväksyä ehdotus tai muuttaa sitä.

ENTSO-E:n tulee tunnistaa relevanteimmat alueelliset kriisiskenaariot jokaiselle alueelle kymmenen kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulon jälkeen ja se voi delegoida tämän tehtävän alueellisille toimintakeskuksille. ENTSO-E:n tulee lähettää nämä alueelliset kriisis-

kenaariot Sähkökoordinaatioryhmälle konsultaatioon. ENTSO-E:n tulee päivittää näitä skenaarioita vähintään kolmen vuoden välein.

Jäsenvaltioiden tulee tunnistaa relevanteimmat kansallisen tason kriisiskenaariot kymmenen kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulon jälkeen ja näiden skenaarioiden tulee olla yhteensopivia alueellisten kriisiskenaarioiden kanssa. Jäsenvaltioiden tulee päivittää näitä skenaarioita vähintään kolmen vuoden välein.

Jäsenvaltioiden tulee informoida Sähkökoordinaatioryhmää ja komissiota mahdollisista riskeistä, joita ne näkevät toimitusvarmuuteen liittyvän infrastruktuurin omistuksen suhteen ja toimista, joilla pienennetään näitä riskejä.

ENTSO-E:n tulee toimittaa ACER:lle kymmenen kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulon jälkeen ehdotus metodologiasta, millä tarkastellaan lyhyen aikavälin sähkön riittävyyttä mukaan lukien kausittainen, seuraavaa viikkoa kokeva ja päivän sisäinen riittävyys. Metodoin tulee tarjota todennäköisyyspohjainen lähestymistapa asiaan. Ennen metodologiaehdotuksen antamista ENTSO-E:n tulee järjestää konsultaatio.

Kahden kuukauden aikana ehdotuksen saamisesta ACER:n tulee joko hyväksyä ehdotus tai muuttaa sitä ja julkaista se omilla verkkosivuillaan. ENTSO-E:n tulee päivittää ja kehittää metodologiaa säännöllisesti ja ACER ja komissio voivat myös pyytää päivitystä ja sen jälkeen ENTSO-E:n tulee kuuden kuukauden sisällä tehdä päivitys ja esittää se ACER:lle. Tämän jälkeen alkaa jälleen kahden kuukauden jakso jonka aikana ACER:n tulee joko hyväksyä tai muuttaa ehdotusta.

Lyhyen aikavälin sähkön riittävyydestä tarkastelut tulee tehdä annettuun metodologiaan perustuen ja niihin perustuen ENTSO-E:n tulee myös tehdä eri aikakausia koskeva tulevaisuudenkuvaukset/näkemykset (outlook) jotka se julkaisee osana talvi- ja kesäraporttiaan (winter outlook ja summer outlook).

Alueellisten toimintakeskusten tulee tehdä omaa aluettaan koskien seuraavaa viikkoa koskevat ja päivänsisäiset sähkön riittävyysarviot.

Varautumissuunnitelma riskien toteutumisen varalle

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tulee julkaista varautumissuunnitelma, joka perustuu kansallisiin sähkökriisiskenaarioihin. Suunnitelman tekoon kuuluu sähkö- ja kaasu-yhtiöiden, sähköasiakkaiden ja kansallisen sääntelyviranomaisen (jos eri kuin toimivaltainen viranomainen) konsultaatio.

Suunnitelman tulee sisältää kansalliset ja alueelliset toimenpiteet ja näiden toimenpiteiden tulee olla sopusoinnussa sisämarkkinoiden ja (sähkö)järjestelmän toiminnan kanssa. Suunnitelman tulee olla asetuksen liitteenä olevan mallipohjan mukainen. Komissio voi muuttaa liitettä delegoituilla säädöksillä.

Ennen varautumissuunnitelman hyväksymistä se täytyy toimittaa konsultaatioon ko. alueen muille toimivaltaisille viranomaisille ja Sähkökoordinaatioryhmälle. Nämä voivat kolmen kuukauden kuluessa esittää siihen ehdotuksiaan. Kuuden kuukauden kuluessa konsultaation alkamisesta jäsenvaltion tulee hyväksyä suunnitelma ja toimittaa se Sähkökoordinaatioryhmälle ja julkaista suunnitelma ottaen kuitenkin huomioon luottamukselliset tiedot.

Jäsenvaltioiden ensimmäiset suunnitelmat tulee olla valmiina ja julkaistu viimeistään kahden vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta ja niitä tulee päivittää vähintään kolmen vuoden välein.

Varautumissuunnitelman tulee sisältää kaikki suunnitellut tai käyttöönotetut toimet joilla estetään, valmistaudutaan tai pienennetään sähkökriisitilannetta. Varautumissuunnitelmassa tulee lisäksi mm. nimittää kansallinen kriisijohtaja tai -tiimi ja määritellä sen tehtävät. Suunnitelman tulee myös sisältää suunnitelmat kuormituksen irtikytkenästä tarpeen vaatiessa ja kuvata mekanismit jolla julkisuutta informoidaan sähkökriiseistä.

Varautumissuunnitelman tulee myös sisältää alueellisia toimia, joilla varmistetaan, että sähkökriisit joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia on asianmukaisesti estetty ja hallinnassa. Toimien joukossa tulee olla mm. alueellisen kriisijohtajan tai -tiimin nimeäminen ja menettelytavat joilla testataan suunnitelma vuosittain. Lisäksi varautumissuunnitelman tulee sisältää suunnitelmat alueellisen sähkötoimituksen rajoituksista ja tekniset, oikeudelliset ja taloudelliset järjestelyt koskien eri maiden yhteistä yhteistyötä jolla taataan, että sähköä toimitetaan optimaalisella tavalla sinne, missä sitä eniten tarvitaan. Alueelliset toimet pitää hyväksyttävä kyseisen alueen toimivaltaisilla viranomaisilla. Toimivaltaisten viranomaisten tulee raportoida Sähkökoordinaatioryhmälle alueellista suunnitelmaa koskevasta yhteisymmärryksestä vähintään kahdeksan kuukautta ennen sen voimaantuloa.

Alueen toimivaltaisten viranomaisten tulee yhdessä alueellisten toimintakeskusten kanssa järjestää vuosittain kriisisimulaatio, johon osallistuu relevantit toimijat ja jossa testataan erityisesti tiedonvaihtomekanismeja.

Sähkökriisitilanteiden hallinta

Jos on näköpiirissä, että jäsenvaltiota uhkaa merkittävä sähkön toimitusta häiritsevä tapahtuma, on toimivaltaisen viranomaisen annettava etukäteisvaroitusta komissiolle ja Sähkökoordinaatioryhmälle. Etukäteisvaroituksen tulee sisältää mm. syy, miksi varoitus joudutaan antamaan ja mihin toimiin on ryhdytty tai joita on suunniteltu sähkökriisin välttämiseksi.

Kun sähkökriisi toteutuu, on toimivaltaisen viranomaisen todettava se, informoitava naapurimaiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja kerrottava sähkökriisin syy sekä mihin toimiin on ryhdytty tai suunnitellaan ryhdyttävän sen pienentämiseksi sekä mahdollinen avun tarve naapurimaista.

Kun etukäteisvaroitusta on annettu tai sähkökriisi todettu, tulee varautumissuunnitelman toimia noudattaa.

Jäsenmaiden tulee toimia yhteistyössä ja solidaarisuuden hengessä jotta sähkökriisitilanteet voidaan estää ja hoitaa. Tarkoituksena on taata sähkön toimitus sinne, missä sitä eniten tarvitaan. Jos tarpeellista ja mahdollista, jäsenmaiden tulee tarjota toisilleen apua sähkökriisien estämisessä ja lieventämisessä. Tällaisesta avusta voi periä korvauksen.

Toimien, joita otetaan käyttöön sähkökriisien estämiseksi tai lieventämiseksi, tulee olla sopusoinnussa sähkön sisämarkkinoiden ja järjestelmähallinnan sääntöjen kanssa. Ei-markkinapohjaisia toimia voidaan ottaa käyttöön, mutta vasta kun kaikki markkinoiden tarjoamat mahdollisuudet on käytetty.

Kriisitilanteen jälkikäteinen arviointi ja seuranta

Heti kun mahdollista, mutta kuitenkin kuuden viikon aikana sen jälkeen kun sähkökriisi on todettu, on toimivaltaisen viranomaisen toimitettava siitä arviointiraportti komissiolle ja Sähkökoordinaatioryhmälle. Raportin tulee mm. sisältää kuvaus tapahtumasta, joka johti sähkökriisiin ja mahdolliset parannukset varautumissuunnitelmaan.

Sähkökoordinaatioryhmän tulee keskustella ja arvioida mm. ENTSO-E:n tekemän 10-vuotisen verkon kehittämissuunnitelman vaikutuksia, jäsenvaltioiden toimittamien varautumissuunnitelmien yhtenäisyyttä ja jäsenvaltioiden sähkön toimitusvarmuuden suorituskykyä, erityisesti odotusarvoa toimittamatta jäävälle energialle (EENS expected energy not served) ja odotusarvoa kuormituksen irtikytkennälle (LOLE loss of load expectation) ja se voi antaa jäsenvaltioille näihin liittyviä suosituksia jotka jäsenvaltioiden tulee ottaa huomioon.

Jäsenvaltiot ja energiayhteisön sopimusosapuolet kutsutaan tekemään läheistä yhteistyötä sähkökriisiskenaarioiden määrittämisessä ja varautumissuunnitelmien laatimisessa.

Komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä koskien asetuksen kohtaa 10(3) jossa määrätään, että varautumissuunnitelma tulee tehdä säädösehdotuksen liitteenä annetun mallipohjan mukaan. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä muuttaa tätä mallipohjaa.

Mallipohja sisältää otsikot seuraaville raportoitaville asioille: yhteenveto sähkökriisiskenaarioista, kuvaus toimivaltaisen viranomaisen roolista ja vastuista, menettelytavat ja toimet sähkökriisissä, tiedot kriisijohtajasta tai -tiimistä, osapuolten konsultaatio ja hätätilatesti.

Asetus kumoo ja korvaa sähkön toimitusvarmuusdirektiivin (2005/89/EY).

4 Käsittelyvaiheet

4.1 Kansallinen käsittely

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt ehdotusta ja U-kirjelmäluonnosta koskevia lausuntoja EU-asioiden komitean alaiselta energia- ja Euratom -jaostolta 16 päivänä tammikuuta 2017. EU-ministerivaliokunta käsitteli U-kirjelmäluonnosta 20.1 päivänä tammikuuta 2017. Lisäksi on kuultu asiantuntijoita kantaverkkoyhtiö Fingridistä, Huoltovarmuuskeskuksesta, Energiavirastosta sekä toimialajärjestöistä Energiategollisuus ry ja Paikallisvoima ry.

4.2 Ehdotuksen käsittely EU:n toimielimissä

Komissio esitteli asetusehdotuksen osana puhtaan energian pakettia energianeuvoston kokouksessa joulukuussa 2016. Ehdotuksen käsittely neuvoston energiatyöryhmässä alkanee syksyllä 2017. Alustavien tietojen pohjalta Maltan EU-puheenjohtajakaudella ei varautumisasetusta pyritä käsittelemään vaan puheenjohtaja keskittyy ensisijaisesti muihin puhtaan energian paketin lainsäädäntöehdotuksiin. Euroopan parlamentin käsittelystä ei ole vielä tietoa.

5 Ehdotuksen vaikutukset

Ehdotuksen vaikutusten arviointi perustuu pääosin marraskuussa 2016 annetun komission EUTason vaikutusarvion (SWD(2016) 410) tuloksiin.

5.1 Vaikutukset kansalliseen lainsäädäntöön

Asetus on sitova ja suoraan sovellettavaa lainsäädäntöä jäsenvaltioissa.

Asetuksessa on mainittu toimivaltainen viranomainen jonka tehtäväksi on määritelty mm. varautumissuunnitelman laatiminen. Toimivaltaisen viranomaisen tehtävät, mukaan lukien alueellinen yhteistyö, tulisivat merkitsemään pienekköä lisäresurssitarvetta siihen virastoon joka määrätään toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

Asia kuuluu Ahvenanmaan maakunnan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 22 kohdan perusteella maakunnan lainsäädäntövaltaan.

5.2 Taloudelliset vaikutukset

Komissio on arvioinut, että asetuksesta voi seurata hallinnollisia kustannuksia toimivaltaiseksi viranomaiseksi nimitettävän tahon tehtävien kasvamisen takia. Toisaalta vaikutus on rajallinen, koska sähkökriiseihin varaudutaan jo nykyisin vähintäänkin kansallisella tasolla.

Asetuksella on positiivisia vaikutuksia business-yhteisölle, koska asetuksen myötä tulee olemaan enemmän läpinäkyvyyttä ja vertailtavuutta sen suhteen, miten jäsenvaltiot valmistautuvat sähkökriisitilanteiden hallintaan.

Komission arviossa asetuksen taloudellisista vaikutuksista on esitetty, että parantuva koordinaatio vähentää (kantaverkon) systeemikustannuksia ja sillä on siten positiivinen vaikutus kuluttajahintoihin. Tämä vaikutus tulee kantaverkkomaksujen kautta ja jo nykyisellään kantaverkkomaksu muodostaa vain pienen osan kuluttajien sähkölaskusta.

6 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto suhtautuu positiivisesti komission asetusehdotukseen. Asetus parantaa sähkön toimitusvarmuutta koko EU:n tasolla ja vahvistaa alueellista yhteistyötä tässä asiassa. Asetuksessa kuvatut asiat ovat kansallisesti jo nykyäänkin hyvin hoidossa, mutta alueellisen tason yhteistyön vahvistaminen lisää varautumisvarmuutta ja reagointimahdollisuuksia mahdollisiin sähkökriisitilanteisiin. Lisäksi kansalliset eritasoiset ohjeet ja käytännön on hyvä koota yksiin kansiin asetuksen määrittelemän varautumissuunnitelman alle.

Valtioneuvosto näkee positiivisena, että varautumissuunnitelman myötä tulevat määritettyä menettelytavat, joilla päätetään paitsi kansallisista toimista niin myös tarkoituksenmukaisista alueellisen tason reaktioista sähkökriisien aikana ja niitä ennen. On hyvä, että varautumissuunnitelma sisältää myös menettelytavat, joita sovelletaan samanaikaisissa sähkökriisitilanteissa sisältäen sekä suunnitelmat alueellisen sähköntoimituksen rajoituksista että tekniset, oikeudelliset ja taloudelliset järjestelyt koskien eri maiden yhteistyötä, jolla taataan, että sähköä toimitetaan optimaalisella tavalla sinne, missä sitä eniten tarvitaan. Valtioneuvosto kuitenkin korostaa, että markkinapohjaisten toimien tule olla ensisijaisia. Ei-markkinapohjaisia toimia voidaan ottaa käyttöön vasta kun kaikki markkinoiden tarjoamat mahdollisuudet on käytetty.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että 12 ja 14 artiklassa kuvattu jäsenvaltioiden toiminta yhteistyössä ja solidaarisuuden hengessä, jotta sähkökriisitilanteet voidaan estää ja hoitaa ja jonka tarkoituksena on taata sähkön toimitus sinne missä sitä eniten tarvitaan julkisen ja henkilökohdaisen turvallisuuden takaamiseksi ottaa myös riittävällä tasolla huomioon muita jäsenvaltioita auttavan maan kansalaisten julkisen ja henkilökohtaisen turvallisuuden ja ei ole ristiriidassa subsidiariteettiperiaatteen kanssa.

Valtioneuvosto ei kannata sähkökauppa-asetuksessa (KOM(2016) 861 Lopullinen) esitetyn ja tässä asetuksessa mainitun kantaverkkoyhtiöiden alueellisten käyttökeskusten (Regional Operational Centres, ROC) perustamista. Valtioneuvosto katsoo, että tulisi ensin kerätä kokemuksia verkkosäännöissä määriteltyjen käyttövarmuuskoordinaattoreiden (Regional Security Coordinator, RSC) toiminnasta ja mahdollisesti kehittää niiden toimintaa ennen raskaiden uusien rakenteiden luomista.

Komissio ehdottaa delegoitujen säädösten antovaltuutta itselleen varautumissuunnitelman sisällön osalta. On varmistettava, että jäsenvaltiolla säilyy mahdollisuus vaikuttaa delegoitujen säädösten sisältöön.